

Lúsakríggj

LÚSIN ER BÆÐI PLÁGA OG TÆNARI

Laksalúsin er helst tann stórsta avbjóðingin hjá alingini, men Regin Jacobsen, stjóri á Bakkafrost, gevur henni eisini æruna fyri, at alingin ikki veksur skjótari, enn hon ger, um allan heim og harvið veitir trygd fyri einum framhaldandi góðum laksamarknaði. Í summar tekur Bakkafrost ein stóran, nýggjan brunnbát í brúk, ið sum nakað heilt nýtt eisini skal nýtast til at avlúsa laks við feskvatni

INGOLF S. OLSEN – PRESS

Kring allan heim verða risastórar íløgur gjørdar í gransking og menning av nættum at berjast ímóti laksalúsin. Tí síðani bilbukt er fingin við teimum stóru dreparasjúkunum í alivinnuni – her heima man ILA standa fremst í minninum – er laksalúsin stórsta avbjóðingin í vinnuni.

Stóru trupulleikin er, at lúsin stóðugt verður mótstøðufør móti stóðugt fleiri viðgerðarevnum, og tí má finnast upp á okkurt annað eisini.

Men sambært Regini Jacobsen, stjóra í Bakkafrost, er laksalúsin, tó at hon elvir til nógv hævudbrýggj, eisini alivinnuni kring allan heimin ein góður tænarari.

– Tann stóra avbjóðingin er altíð laksalús, men tann stóra tryggin fyri einum framhaldandi góðum laksamarknaði, er eisini laksalúsin. Hon ger nevniliga, at alingin ikki veksur

Vit eru ikki í einari støðu, har vit ikki hava tamarhald á støðuni, men í einari støðu, har vit alla tíðina royna at menna og betra okkum«

TELDUGJØRD MYND

skjótari, enn hon ger, um allan heimin, sigur hann.

Ein neyðug bremsa

Øll tey fyrivarni og verjutiltøk, sum í dag verða gjørd fyri at halda lúsin niðri, eru við øðrum orðum tann neyðuga bremsan, ið má verða fyri at byrgja fyri, at alt fer av sporinum aftur.

– Tá vit í 1980'unum framleiddu 10.000 tons til samans av alifiski um árið, var vanligt við fiski, sum var bitin niður í nakka av lús. Í dag

kemur tú ongantíð út í ta støðuna, sjálvt um vit nú ala umleið 80.000 tons. Vit telja lýsnar í minsta lagi 14. Hvønn dag og vita akkurát, hvussu nógv er av kynsbúnari, fastsitandi lús o. s. fr., og vit grípa inn, áðrenn lúsin sleppur at nøra seg. Vit brúka orku upp á at halda henni niðri, og hjá okkum ganga vit í dag øgiliga høgt upp í dag, at tað ikki skal vera meira enn ein lús fyri hvørjar tveir fiskar. Hetta er fyri at frammanfyri, tí um tú ikki gert nakað, fyrr enn tú ert upp ímóti markvirðinum, so kanst tú skjótt verða ov seinum, um til dømis veðrið spælir okkum eitt pussveður og vindur knappliga ikki eru til vildar í fleiri daga. Hinvegin skulu vit eisini ansa eftir ikki at avlúsa ov ofta við kemikalium, tí so verður lúsin skjótari mótstøðufør, greiðir Regin Jacobsen frá.

Feskvatn er lúsaeitur

Í juni væntar Bakkafrost at kunna

taka nýggja brunnbátin Hans á Bakka í brúk. Báturinn verður bygdur í Turkalandi og skal bæði virka sum vanligur brunnbátur at flyta tøkufisk frá alibrúkunum til stóra sláturvirkid, sum nú verður bygt á Glyvrur, og til avlúsing við feskvatni.

– Hetta man vera tann fyrsti brunnbáturinn í Norðuratlantshavi, sum er bygdur til viðgerð við feskvatni í einari lokaðari skipan, har feskvatnið verður reinsað og endurnýtt fleiri ferðir. Í so máta er hann í veruleikanum útgjørdur eins og ein smoltstøð, sigur Regin Jacobsen.

Hann hevur góðar væntanir um nýggja bátin.

– Hann kann hava 450 tons av livandi fiski umborð í 24 tímar, uttan at vatnið skal skiftast. Roynindir vísa, at eftir trimum tímum í feskvatni er laksurin sloppin av við heilt upp í 97 prosent av lýsnum, sigur Regin Jacobsen.